

רע"פ 1293/23 - אסתר אברהם נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1293/23

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקשת:

אסתר אברהם

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז בתיק עפ"ת 29386-10-22 שניתן ביום 1.2.2023 על ידי כבוד השופט עמית יורם צ'לקובניק

בשם המבקשת:

עו"ד יוסי זילברברג

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט עמית צ'לקובניק) בעפ"ת 29386-10-22 מיום 01.02.2023, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (כבוד השופטת ש' שפר) בת"ד 8818-12-20 מיום 07.09.2022.

הרקע לבקשה והבקשה

2. המבקשת הורשעה על-פי הודאתה בביצוע עבירות של נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה); סטייה מנתיב נסיעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 40א לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות); גרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות, בצירוף סעיפים 38(2)-(3) לפקודה.

3. על-פי המתואר בכתב האישום, ביום 07.06.2020 נהגה המבקשת ברכבה הפרטי בנתיב הנסיעה השמאלי ביותר בכביש 40 מכיוון צפון לדרום, אז סטתה מנתיב נסיעתה ימינה; חלפה את הנתיבים מימינה והתנגשה במעקה הבטיחות המוצב מימין לכביש. כתוצאה מהתנגשות זו נהדף רכבה שמאלה וגרם לתאונת שרשרת. המבקשת המשיכה בנסיעתה ישר, עלתה עם רכבה על אי תנועה בנוי, חלפה אותו ונכנסה לכביש 412 - שם התנגשה ברכב פרטי בו נסעה אלויירה אובלוגין (להלן: נפגעת העבירה). כתוצאה מתאונה זו נחבלו חבלות קלות שישה מנהגי ונוסעי כלי הרכב לרבות

המבקשת; ונפצעה נפגעת העבירה בצורה קשה ובלתי הפיכה, פציעה בגינה הפכה בגיל 23 לסיעודית, בהכרה מינימלית, במצב קוגניטיבי ירוד וללא צפי שיקומי.

4. ביום 07.09.2022, הורשעה המבקשת כאמור על-פי הודאתה, ונגזרו עליה 7 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות; מאסר מותנה של 4 חודשים למשך 3 שנים לבל תעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה; פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 6 שנים; פסילה מותנית של 6 חודשים למשך 3 שנים לבל תעבור אחת העבירות בהן הורשעה; ופיצוי לנפגעת העבירה בסך של 15,000 ש"ח.

5. ערעור שהגישה המשיבה על קולת העונש - התקבל. בפסק דינו מיום 01.02.2023, עמד בית משפט קמא על הנזק החמור שנגרם לנפגעת העבירה, אישה צעירה אשר איבדה את יכולת התפקוד והשליטה על גופה - ועתה היא מוזנת ומונשמת בצורה מלאכותית, עם פגיעה קוגניטיבית חמורה. בית המשפט הדגיש גם את הנזק החמור שנגרם לבני משפחתה של נפגעת העבירה, אשר אינם יכולים ליצור עמה קשר וחייהם השתנו לבלי היכר נוכח הצורך להעניק לה טיפול סיעודי. זאת ועוד, צוין הצורך בקביעת ענישה הולמת במקרים בהם נגרמות חבלות ופציעות כתוצאה מתאונות דרכים, ובפרט במקרים של חבלות חמורות כבענייננו. נוכח כל אלה, ותוך התחשבות בכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם נאשם - הורה בית משפט קמא כי המבקשת תישא את עונש המאסר שהוטל עליה מאחורי סורג וברז, ולא בדרך של עבודות שירות, כאשר יתר רכיבי גזר הדין יותרו על כנם.

6. המבקשת לא השלימה עם פסק דינו של בית משפט קמא, ומכאן הבקשה שלפניי.

7. המבקשת טוענת כי העונש שקבע בית משפט קמא חרג באופן בלתי מידתי לחומרה מרמת הענישה הראויה. בתוך כך נטען, כי רשלנות המבקשת הינה ברף הבינוני בלבד; וכי רף הענישה לו טענה המשיבה הינו חמור מדי. עוד נטען, כי לא ניתן משקל מספק להמלצת שירות המבחן, אשר בא בהמלצה להימנע מלהשית על המבקשת עונש מאסר בפועל.

דין והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה, על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי להידרש לתשובת המשיבה.

9. הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 8410/22 בוכוזזה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.12.2022)). זאת ועוד, כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש כשלעצמה, לא תינתן רשות ערעור אלא כאשר העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (רע"פ 1396/23 אילנקוב נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (20.02.2023)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך כדי לדחות אותה.

10. המבקשת אינה טוענת לקיומה של שאלה עקרונית המתעוררת בעניינה, אלא מתמקדת אך בחומרת עונשה. על אף הנטען, לא מצאתי כי המקרה בא בגדר אותם המקרים החריגים המצדיקים מתן רשות ערעור בשל חשש ממשי לסטייה משמעותית ממדיניות הענישה.

11. בית משפט קמא קיבל את ערעור המשיבה משהגיע לכלל מסקנה כי העונש שהושת על המבקשת מקל עמה יתר על המידה בנסיבות העניין. וכידוע, אין בעצם קבלת ערעור והתערבות בעונש שהושת על-ידי ערכאת הערעור, כשלעצמו, כדי להצדיק מתן רשות ערעור (רע"פ 2137/21 מלכה נ' מדינת ישראל (05.04.2021) (להלן: עניין מלכה)). עיון בפסיקה אליה הפנתה המאשימה; ואליה הפנה בית משפט קמא - מעלה כי העונש שהושת על המבקשת אינו סוטה

ממדיניות הענישה הנוהגת, ומאזן באופן ראוי בין כלל שיקולי הענישה השונים (עניין מלכה; רע"פ 1583/14 שמירנ' מדינת ישראל (11.03.2014); רע"פ 3616/13 רזנ' מדינת ישראל (04.06.2013)).

למותר לציין כי המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט, אלא מהווה כלי עזר לו בהכרעתו- ואין בסטייה מהמלצה זו כדי להצדיק מתן רשות ערעור (רע"פ 5959/20 באדוסינ' מדינת ישראל, פסקה 4 (03.09.2020)).

12. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב באדר התשפ"ג (5.3.2023).

ש ו פ ט
